

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันประเทศไทยมีการติดต่อกับต่างประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา การติดต่อนี้ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีผู้นิยมใช้ในการติดต่อระหว่างประเทศ นอกจากนี้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้เราทราบถึงความเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในโลก ทำให้เข้าถึงวิทยาการใหม่ ๆ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ส่วนทางด้านการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษาหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงต่าง ๆ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากเพราะตำราทางวิชาการ เอกสาร และงานวิจัยในแขนงต่าง ๆ ส่วนใหญ่ล้วนแต่จัดทำเป็นภาษาอังกฤษ ในด้านการประกอบอาชีพ อาชีพบางชนิดที่จำเป็นต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมักเป็นอาชีพที่ดีและมีรายได้สูง ดังนั้นผู้มีความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษดี จึงมีโอกาสได้ประกอบอาชีพที่ก้าวหน้า แม้แต่ในชีวิตประจำวันของคนไทย ภาษาอังกฤษมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องมาก ดังจะเห็นได้จากป้ายประกาศ ป้ายโฆษณา ขอสถานที่ร้านค้า ยารักษาโรค สิ่งของเครื่องใช้ หนังสือพิมพ์ รายการวิทยุ และโทรทัศน์ เพลง ภาพยนตร์ ล้วนแต่มีภาษาอังกฤษปะปนอยู่

ด้วยเหตุเหล่านี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญของระบบการศึกษาของประเทศไทย จุดประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถทางภาษาใน 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่การที่จะเน้นสอนทักษะใดนั้นผู้สอนควรคำนึงถึง

ผู้เรียนว่า ผู้เรียนต้องการ เรียนภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายอะไร กล่าวคือ ผู้เรียนบางกลุ่มอาจต้องการความสามารถในการฟังและการพูด บางกลุ่มต้องการความสามารถในการอ่าน แต่บางกลุ่มอาจต้องการความสามารถในการเขียน ถ้าผู้เรียนได้เรียนภาษาในทักษะที่ตนต้องการจะมีความตั้งใจในการ เรียนและเรียนรู้ ได้เต็มที่

การอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาและการดำรงชีวิตประจำวัน ในสังคมปัจจุบัน ในการศึกษา นักศึกษาจะต้องอ่านตำรา เพื่อหาความรู้และข้อมูลต่าง ๆ นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านสูงย่อมได้รับความรู้มาก นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านต่ำย่อมขาดโอกาสที่จะได้รับความรู้ทำให้ เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการศึกษา การอ่านจึงเป็น เครื่องมือที่จำเป็นที่สุดในการ ค้นหาหาความรู้ แม้ว่า นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว การอ่านก็ยังคงมีประโยชน์อย่างมากมาย เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ เป็นประจำช่วยให้รู้ข่าวสารทันเหตุการณ์บ้านเมือง การอ่านวารสารวิชาการต่าง ๆ ช่วยให้ก้าวหน้า พัฒนาการทางเทคโนโลยีของโลก แม้แต่ การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น บทความ วรรณคดีก็ช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินในชีวิตและรับถ่ายทอดแนวความคิด หัตถ์คดี และค่านิยมที่มีคุณค่า การอ่านจึงช่วยให้ ผู้อ่านได้รับความรู้ ประสบการณ์และความเพลิดเพลินอันเป็นประโยชน์ต่อชีวิต

รูธ สแตรง, คอนสแตนส์ เอ็ม นาคาล่า และอาร์เทอร์ อี แทรกซ์เลอร์ (Strang, McCullough and Traxler 1961: 2) กล่าวว่า การอ่าน เป็นการพัฒนามนุษย์และสังคม การอ่านมีประโยชน์ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เข้าใจธรรมชาติของโลกและมนุษย์ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์และยังช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินในยามว่าง

การศึกษาหาความรู้โดยใช้ทักษะการอ่านยังคงมีความสำคัญอยู่เสมอ แม้ว่า สังคมจะก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร จอเรนซ์ อี แฮฟเนอร์ (Hafner 1971: 9-10) กล่าวว่า ถึงแม้ในวงการศึกษาค้นคว้าได้ใช้สื่อทางการศึกษามากมายใหม่ เช่น วิทยุหรือโทรทัศน์ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับ การอ่าน การอ่านยังคงมีความสำคัญมาก อยู่เพราะการศึกษาหาความรู้ด้วยทักษะการอ่านเป็นวิธีที่สะดวกมาก วัสดุสารสำหรับ

การอ่านหาได้ง่ายผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ และผู้อ่านยังมีเวลาที่จะไตร่ตรอง
ตรวจสอบ ทบทวน ลัดเลียดและเปรียบเทียบในสิ่งต่าง ๆ ที่อ่านได้ นอกจากนี้
แล้วการอ่านเป็นการช่วยพัฒนาแนวความคิดและการศึกษาศัพท์ได้อย่างดี

ภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ เพราะนักเรียน
ไม่ได้ใช้ภาษานั้นนอกห้องเรียนเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ สภาพการณ์
เช่นนี้ทำให้ทักษะการอ่านมีความสำคัญที่สุด และจะเป็นประโยชน์ที่สุดสำหรับนักเรียน

ศรีวิชัย สุวรรณภักดิ์ (2522: 149) กล่าวว่า ทักษะในการอ่านเป็น
ทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่ง โดยเฉพาะในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
เพราะจุดมุ่งหมายหนึ่งของการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับประเทศไทยก็เพื่อศึกษา
หนังสือต่าง ๆ เช่น ตำรา บทความ ประกาศต่าง ๆ เป็นต้น ให้ได้และเข้าใจ
อันจะทำให้เกิดความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น ให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ
และด้านอื่น ๆ ด้วย

✓ เอ็ดเวิร์ด เดวิด แอดเลน และวีเบคคา เอ็ม วาแอลท์ (Allen
and Valette 1979: 249) กล่าวว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่าง
ประเทศ การอ่านเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ต่อไปถึงแม้ว่าผู้เรียนสำเร็จการ
ศึกษาไปแล้ว และยังเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุด ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะ
การฟัง การพูด และการเขียน เมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาไปแล้วมักจะไม่
มีโอกาสได้ใช้และจะลืมไปในที่สุด

สำหรับการศึกษาในระดับมัธยมของไทย ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็น
ทักษะที่มีคุณค่าและควรได้รับการส่งเสริมอย่างยิ่ง เพราะความสามารถนี้จะเป็น
ประโยชน์ต่ออนาคตของผู้เรียนในการศึกษาระดับสูงต่อไป

✓ มาร์ค เอ คลาร์ก และซิลเบอส์ไตน์ (Clarke and
Silberstein in Mackay, Barkman and Jordan, eds. 1979: 53-54)
ได้ให้ความเห็นสนับสนุนการสอนทักษะการอ่านในระดับมัธยมว่า การสอนภาษาใน
ระดับกลางและสูงเราสามารถอนุมานได้ว่าผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาในระดับ
พื้นฐานแล้ว เพราะฉะนั้นครูผู้สอนจึงควร เน้นที่ทักษะการอ่าน

ฮัลเบิร์ต เจ แฮร์ริส และเอ็ดเวิร์ด อาร์ ซิเป (Harris and Sipay 1979: 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการอ่านว่า การอ่านเป็น ฤกษ์งสำคัญซึ่งนำไปสู่การศึกษาในระดับสูง เพราะวิชาการความรู้ทาง ๆ ส่วนใหญ่ เป็นตำราภาษาอังกฤษ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กรมสามัญ ศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ 2524: 3) ได้กล่าวว่า นักเรียนไทยที่สามารถฝึกฝน ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมจนเกิดความชำนาญในทักษะนี้แล้วเปรียบ เสมือนได้เครื่องมืออันทรงคุณค่าสำหรับชีวิต

สิ่งสำคัญที่เป็นจุดมุ่งหมายของการอ่าน คือ ความเข้าใจ มาย เอ ทิงเกอร์ (Tinker 1965: 39) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า การ อ่านในทุกระดับตั้งแต่ระยะเริ่มต้นผู้อ่านต้องอ่านอย่างมีความเข้าใจ

ติงเกอร์ (Tinker 1965: 43) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็น ทักษะซึ่งต้องเรียนรู้ในระดับชั้นต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ในการอ่านอย่างมีความ เข้าใจ นอกจากจะคงเข้าใจความหมายของคำแล้ว (word) นักเรียนยังต้อง เรียนทักษะอื่น ๆ อีกมากจึงจะสามารถทำความเข้าใจความหมายของประโยค (sentence) อนุเจต (paragraph) และหน่วยที่ใหญ่ขึ้น (larger units) การทำความเข้าใจระดับประโยคต้องมาจากการ เข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างคำ กลุ่มคำหรืออ่านเป็นหน่วยความคิด (thought units) รวมทั้ง การตีความวรรคตอนอย่างเหมาะสมและเข้าใจส่วนวน สัญลักษณ์ ประเภทคำ ส่วนการที่จะทำความเข้าใจอนุเจตที่อ่านนักเรียนต้องมีความเข้าใจประโยคแต่ละ ประโยคและความสัมพันธ์ระหว่างประโยค นักเรียนต้องทราบว่าประโยคใดคือ ประโยคสำคัญ (topic sentence) ซึ่งเป็นใจความสำคัญ (main idea) ของอนุเจตนั้น ต่อจากนั้นนักเรียนต้องสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ของประโยค สำคัญกับประโยคย่อยหรือประโยคเสริมอื่น ๆ ในอนุเจต ประโยคสำคัญอาจเป็น ประโยคแรก หรือประโยครองของอนุเจตหรือเป็นประโยคสรุปตอนท้าย ความ สามารถที่จะเข้าใจข้อความทั้งอนุเจตเป็นหน่วยความคิดมีความสำคัญในการ อ่าน

สำหรับหน่วยที่ใหญ่ขึ้นซึ่งประกอบด้วยหลายอนุเจต ผู้อ่านต้องสามารถทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตที่ต่อเนื่องกัน อนุเจตสุดท้ายมักจะเป็นข้อสรุปของสิ่งที่กล่าวมาในตอนต้น

จะเห็นว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อน ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจทั้งแต่ส่วนย่อย ๆ จนถึงส่วนใหญ่จึงจะเข้าใจเรื่องราวของสิ่งที่อ่านได้

รูท สแตรง (Strang 1969: 14) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า คือ ความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดเล็กน้อยได้ ผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านจะสามารถเข้าใจความหรือสรุปโครงร่างของสิ่งที่อ่านได้ หรือสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของสิ่งที่อ่าน เช่น ความสัมพันธ์ที่แสดงถึงการเปรียบเทียบ การขัดแย้ง การลำดับเหตุการณ์ ทราบแนวการเขียน อารมณ์หรือแนวความคิดของผู้เขียน และสามารถทำการประเมินสิ่งที่อ่านได้ เช่น แสดงความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ความเข้าใจในการอ่านยังหมายถึงการที่ผู้อ่านสามารถนำความคิดของผู้เขียนมาใช้ในชีวิตและปัญหาในปัจจุบันและอนาคตของตน สามารถนำตนเองเข้าไปสู่เหตุการณ์ที่อ่าน และตัดสินใจได้ว่าตนเองจะทำอย่างไรและทำไมจึงทำเช่นนั้น

แมเรียน คี เจ็นกินสัน (Jenkinson, in Chapman and Czerniewska, eds. 1978: 192) ได้กล่าวถึงแบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ใช้สำหรับความเข้าใจในการอ่านว่ามีลักษณะคือ ช่วยให้ผู้อ่านรู้รายละเอียดที่สัมพันธ์กัน และสามารถสรุปใจความสำคัญ หรือช่วยให้ผู้อ่านสามารถตีความและประเมินสิ่งที่อ่าน การตีความและประเมินสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านต้องเข้าใจความคิดของผู้เขียน และทำตัวเป็นผู้มีส่วนร่วมในการ เขียนข้อความนั้นด้วย

จะเห็นว่า การอ่านอย่างมีความเข้าใจเป็นการอ่านอย่างแท้จริง เพราะผู้อ่านจะได้เนื้อหาสาระของสิ่งที่อ่านอันจะเป็นประโยชน์แก่ตนเอง การอ่านที่จะให้เข้าใจนั้นอย่างน้อยผู้อ่านต้องจับใจความสำคัญได้ และรู้รายละเอียดที่สนับสนุนใจความสำคัญนั้น การอ่านอย่างมีความเข้าใจยังหมายถึงว่า ผู้อ่านต้องคิดพิจารณาใช้เหตุผลในขณะที่อ่าน ซึ่งทำให้สามารถตีความหรือประเมินสิ่งที่อ่านได้

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2524: 3) ได้กล่าวว่า ทักษะความเข้าใจในการอ่าน คือ การทำความเข้าใจเนื้อความ (message) ที่อยู่ในบทเรียนหรือสิ่งที่อ่าน รวมทั้งความสามารถของผู้อ่านในการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับสิ่งที่อ่าน มีความสามารถในการคัดเลือก รวบรวมความคิดและข้อเท็จจริง สามารถให้ข้อสรุปและตัดสินใจได้ ทักษะเหล่านี้ไม่ใช่ว่าจะจำเป็นสำหรับภาษาใดภาษาหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางความคิด

การอ่านอย่างมีความเข้าใจจึงเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านมีการตอบสนองต่อสิ่งที่อ่านด้วย มิใช่มีแต่การรับรู้เนื้อหาจากสิ่งที่อ่านเพียงอย่างเดียว

จากที่กล่าวมาจะเห็นว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่จำเป็นมาก ผู้มีความสามารถในการอ่านสูงจะเป็นผู้รอบรู้ถึงเนื้อหาสาระได้มาก ในทางตรงกันข้ามผู้ที่ประสบปัญหาในการอ่านจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของตนเพราะทำให้ไม่ได้รับความรู้เท่าที่ควร

นักจิตวิทยาได้เสนอแนะกลวิธีต่าง ๆ ในการเรียนการสอน เช่น การตั้งจุดประสงค์กำหนดแนวทางให้ผู้เรียนทราบก่อนการเรียน เพราะมีความคิดว่าการกระทำอะไรก็ตามจะได้ผลดียิ่งขึ้นถ้าได้กระทำอย่างมีแรงจูงใจมีเป้าหมายหรือรู้แนวทาง แต่อีกฝ่ายหนึ่งมีความคิดว่าควรปล่อยให้การเรียนการสอนเป็นไปตามความต้องการความพอใจของผู้เรียนเอง ผู้เรียนเป็นผู้มีปัญญาที่มีความสามารถ จึงควรที่จะมีสิทธิทำอะไรก็ตามความสามารถของตน เพื่อให้การดำเนินการของตนเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ ไม่ถูกบังคับอยู่ในกรอบหรือถูกควบคุมชักนำ นอกจากนี้มีนักจิตวิทยาบางคนเห็นว่าการเรียนการสอนที่ได้ผลดี คือ ต้องมีการคอยกระตุ้นมีสิ่งเร้าอยู่อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และรู้แนวทางของตนตลอดเวลา ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศก็เช่นกัน ครูผู้สอนได้พยายามใช้วิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น ในการสอนอ่าน วิธีหนึ่งคือ การใช้คำถามประกอบข้อความที่อ่าน (study-guide questions) โดยวางไว้ในตำแหน่งต่าง ๆ

จอห์น ที ริคาร์ด (Rickards 1980: 5-8) ได้เสนอวิธีที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน วิธีดังกล่าวคือ การใช้ตัวช่วยการอ่าน (reading aids) ในข้อความที่อ่าน ตัวช่วยดังกล่าว คือคำถามซึ่งถูกนำมาแทรกระหว่างการอ่าน

ลอเรนซ์ ที เฟรส, เอ็ดเวิร์ด แพททริก และแอนน์ ชูเมอร์ (Frase, Patrick and Schumer 1970: 52) ได้สรุปว่าการใช้คำถามประเภทบทเรียนจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการจดจำแตกต่างกันอย่างเด่นชัด เมื่อคำถามปรากฏอยู่ใน 2 ตำแหน่งคือ

1. ก่อนบทเรียน (pre-questions)
2. หลังบทเรียน (post-questions)

โดยปกติเรามักให้ผู้อ่านอ่านข้อความทั้งหมดเสียก่อน แล้วจึงมีคำถามท้ายบท ตามความเข้าใจ ในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องอ่านข้อความตลอดทำความเข้าใจทั้งเรื่องพร้อมที่จะตอบคำถาม

แตรี ดี จอห์นสัน (Johnson 1973: 136-143) กล่าวว่า เทคนิคที่ครูใช้กันมากที่สุดอันหนึ่งในการช่วยให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านคือ การกระตุ้นหรือทำให้ผู้อ่านต้องกระทำกิจกรรมบางอย่างหลังจากการอ่าน โดยหวังว่ากิจกรรมนั้น ๆ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจดีขึ้นหรือมีความสุขเพิ่มขึ้น กิจกรรมหลังการอ่านนี้ (post-reading activities) แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ กิจกรรมที่มาจากนักเรียน และกิจกรรมจากครู

คำถามเป็นกิจกรรมหลังการอ่านของครู คำถามที่ดีจะกระตุ้นให้นักเรียนคิด ถึงสิ่งที่ได้อ่าน และอาจส่งผลในการพัฒนาความเข้าใจให้ลึกซึ้งขึ้น ถ้าไม่มีคำถาม นักเรียนอาจจะขาดความเข้าใจที่ลึกซึ้งนี้ได้

เคนเนท แชสเทิน (Chastain 1971: 134-135) กล่าวว่า ครูผู้สอนต้องมีความรับผิดชอบอย่างหนึ่งต่อนักเรียน คือ ในการให้นักเรียนอ่านเรื่องใด ๆ ก็ตาม ครูควรจะช่วยให้นักเรียนอ่านเรื่องเข้าใจง่ายขึ้นด้วยการใช้

คำถามนำ (guiding questions) ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนอ่านอย่างมีจุดหมาย จากคำกล่าวนี้นี้ การอ่านอีกแบบหนึ่งคือ ผู้อ่านรู้คำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านก่อนการอ่าน อย่างไรก็ตามวิธีนี้อาจทำให้ผู้อ่านสนใจศึกษาเฉพาะตอนที่ตองนำมาตอบคำถาม ทำให้ละเลยส่วนอื่น ๆ ไปได้

นอกจากนี้ในการสอนอ่าน เราอาจใช้คำถามแทรกอยู่ในเรื่องระหว่างตอนย่อย ๆ แต่ละตอน อี แรท โรทคอปฟ์ (Rothkopf, quoted in Dayton 1977: 128) กล่าวว่า คำถามเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและเสนอแนะให้ใช้คำถามแทรกในสิ่งที่อ่านเพื่อเพิ่มความเข้าใจเรียนรู้ คำถามที่นำมาใช้นี้จะช่วยทำให้ผู้อ่านเรียนรู้เนื้อหาทั้งที่ตรงกับคำถามประกอบการอ่าน และที่ไม่ตรงกับคำถามประกอบการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

เมื่อคำถามเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการส่งเสริมการเรียนรู้และมีการเสนอให้ไว้ในตำแหน่งต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงอิทธิพลของตำแหน่งคำถามประกอบสิ่งที่อ่านว่าจะมีผลอย่างไรต่อความเข้าใจของผู้อ่านในการอ่านภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับคำถามก่อนการอ่าน หลังการอ่าน และระหว่างการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เฉพาะที่ตรงกับคำถามประกอบ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับคำถามก่อนการอ่าน หลังการอ่าน และระหว่างการอ่าน
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะที่ไม่ตรงกับคำถามประกอบ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับคำถามก่อนการอ่าน หลังการอ่าน และระหว่างการอ่าน
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับคำถามก่อนการอ่าน หลังการอ่าน และระหว่างการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับคำถามก่อนการอ่าน หลังการอ่าน และระหว่างการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เฉพาะที่ตรงกับคำถามประกอบแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับคำถามก่อนการอ่าน หลังการอ่าน และระหว่างการอ่าน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะที่ไม่ตรงกับคำถามประกอบแตกต่างกัน
4. นักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนวัดราชโอรส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) จำนวน 120 คน
2. การวิจัยครั้งนี้ไม่คำนึงถึงปัญหาหรือสาเหตุอื่น เช่น อายุ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งอาจทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันในด้านความเข้าใจในการอ่านเมื่อใช้คำถามก่อน หลัง และระหว่างการอ่าน
3. ตัวแปรที่จะศึกษา
  - 3.1 ตัวแปรอิสระ ไทแก
    - 3.1.1 ข้อความที่จัดให้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้
      - ก. ข้อความที่มีคำถามแบบเลือกตอบก่อนการอ่าน
      - ข. ข้อความที่มีคำถามแบบเลือกตอบหลังการอ่าน
      - ค. ข้อความที่มีคำถามแบบเลือกตอบระหว่างการอ่าน
    - 3.1.2 ระดับความสามารถของนักเรียน ซึ่งแยกเป็น 3 ระดับ คือ

- ก. ระดับสูง
- ข. ระดับปานกลาง
- ค. ระดับต่ำ

3.2 ตัวอย่าง ไก่แก้ว ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจได้ผลไม่สมบูรณ์ เนื่องจากเวลาที่ใช้ในการทดสอบส่วนใหญ่เป็นเวลาดอกการ เรียน ซึ่งอาจทำให้นักเรียน ไม่ตั้งใจทำ ทำให้ผลการสอบคลาดเคลื่อนไปจากความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่าน
2. เป็นแนวทางแก่ผู้สร้างหลักสูตร ผู้จัดทำแบบเรียน ผู้จัดทำหนังสืออ่าน ประกอบวิชาภาษาอังกฤษ ได้ผลิตสิ่งที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางแก่การวิจัยในเรื่องนี้ให้ลึกซึ้งต่อไป เช่น การวางตำแหน่งคำถามแบบอื่น ๆ ไว้ตำแหน่งต่าง ๆ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจและความคงทนของความเข้าใจในการอ่านในระดับชั้นต่าง ๆ เป็นต้น

ข้อกวดงเบองตน

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ที่ใช้ในการทดสอบครั้งนี้ คือกลุ่มที่ได้รับคำนำมก่อนการอ่าน หลังการอ่าน และระหว่างการอ่านมีความสามารถพื้นฐานในการอ่านเท่าเทียมกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. คำถาม หมายถึง คำถามแบบเลือกตอบ (multiple choice) ที่ผู้วิจัยจัดเพิ่มเข้าไปในข้อความที่อ่าน เพื่อให้นักเรียนตอบในขณะที่อ่านข้อความ คำถามจะปรากฏ 3 ตำแหน่ง ดังนี้

1.1 คำถามก่อนการอ่าน (pre-question)

1.2 คำถามหลังการอ่าน (post-question)

1.3 คำถามระหว่างการอ่าน (interspersed-question)

2. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้จากสิ่งที่ได้อ่าน โดยถือเอาคะแนนที่ได้จากข้อทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำไปทดสอบหาคุณภาพแล้ว

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม. 5) โรงเรียนวัดราชโอรส

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย